

S azóta, azóta
Mindig imádkozzák:
Elveszett fiunkat vezesd vissza hozzánk!

Hogyan imádkoznak az elszakított területeken élő magyarok? Kiket hívnak, kiket várnak egyre azok a most rabföldön élő magyar édesanyák? Miért mondta a költő, hogy Trianonban tették őket busakká, árvákká? Ott szakították el őket szüleiktől. S azóta — mint a költő mondja —, hogyan imádkoznak ezek a szegény, gyermeküktől elszakított édesanyák, édesapák?

III. a) A költemény szép olvastatása. (Az osztály legjobb olvasói olvassák).

b) Megvilágítjuk a következő kifejezéseket; ütött-kopott kis ház áll a falu végén = megszemélyesítés, mintha élne. Szalmás kalapjából füstöt hány a kémény = megszemélyesítés kétszer is: szalmás kalapja és füstöt hány a kémény. Anyai szivének elszakított cseppje azt írta boldogan = szivéről szakított gyermeke. A szeretet szava = szivéről szakított. Letépték szivéről. Haza hozza csókját, gyermekkori lelkét = a csókot ajkán hozza = gyermekkori lelkét = ártatlan, szerető lelkét. Csak már ott lehetnék! = vágyakozó felkiáltás. Ütött-kopott házra ráborult az este = megszemélyesítés. Fogyó nappal együtt folyt, folyt a sok könnye = amint a nap fogyott, fogyott vele az édesanya könnye, élete is. Elfáradt szivét egy nap összetörte. Elfáradt szive összetört egy nap. Képcsere = nemcsak a finom csésze törik össze, a sziv is a sok bánattól. Itt külön megszemélyesítés is — egy nap törte össze. Valakit úgy várnak minden székely házban = szinte a nevét sem merik kimondani már: valaki, de mindenki tudja kiről van szó.

c) A tartalom rövid számonkérése.

d) Elmélyítés.

e) A költemény szakaszonként való megtanulása.

f) Fogalmazzanak az elszakított területen élő magyar testvéreinkről, vagy Kassa felszabadulásáról!

Magyarok hajnala

Kain oltára vértől füstölög,
A kenyérünk, a borunk keserü.
A vőfély-boton is Krisztus-tövis van
És bánatot sir sziv és hegedü...
Hát meghalt végkép már a dal, a tánc,
S a nemzet koporsója, e bus bárka
Tovább hanykolódik a hullámokon
És nem jut fel soha az Ararátra?...

Nem — nem lehet, hogy így maradjon ez,
 Hogy ne mozduljon meg a tetszhalott —
 Hogy örökké fekete éj legyen
 És angyalkéz ne gyújtson csillagot!
 A pokolnak valahány ördöge
 Már menekül fekete szekerén,
 Mert nem marad és nem maradhat így:
 A siron tul van még hit s remény!

Nem halljátok, hogy dübörög a föld?!
 Jajgatnak, bógnek a dühös szelek,
 Árnyak táncolnak veszettül, vadul
 Az elrabolt mezők, erdők felett...
 Isten kezében zeng a harsona,
 Hangjára minden élő felriad:
 Ne sirjatok már árva magyarok,
 Mert virrad már, — nemsoká virrad!

Dr. Hargitai Tihamér.

Természettan

VI. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Miért látjuk magunkat a tükörben?
 Nevelési cél: Érdeklődés-keltés a természeti tünemények-
 iránt. Mindenben visszatükröződik a Teremtő bölcsesége.

A tanítás ideje: Február hó második fele.

V á z l a t.

- I. Érdeklődés-keltés. a) Hogyan látunk? Mit látunk? Mivel látunk?
 b) Ráhangelés. Mindent látunk, csak magunkat nem! Mégis van valami, ahol magunkat is megláthatjuk. (Utalás a belső, lelki-önismeretre = erre már nincs semmiféle tükör, legföljebb a lelkiismeretvizsgálat, ez meg bennünk van).
- c) Célkitűzés. Miért látjuk magunkat a tükörben?
- II. Tárgyalás. a) A fény keletkezése és terjedése.
 b) A fény visszaverődése.
 c) A síktükör.
- III. Összefoglalás. a) Itéletalkotás.
 b) Elmélyítés. (Utalás a nevelési célra).
 c) Alkalmazás.